

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- story-מעשה- O</p>	<p>statement- challenge- question- answer- proof- ראייה-</p>
<p>מקרא- key:</p>	

ברכות-מאימתי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וכי תימא מכי ערבא שמשא ליליא הוא, ואינהו דמחשכי ומקדמי, תא שמע: והיו לנו הלילה משמר והיום מלאכה.												!
קא סלקא דעתך דעני ובני אדם חד שעורא הוא, ואי אמרת עני וכהן חד שעורא הוא - חכמים היינו רבי מאיר												◊
אלא שמע מינה: עני שעורא לחוד וכהן שעורא לחוד												◊
לא, עני וכהן חד שעורא הוא, ועני ובני אדם לאו חד שעורא הוא.												■
ועני וכהן חד שעורא הוא?												◊
מאימתי מתחילין לקרות שמע בערבין? - משעה שקדש היום בערבי שבתות, דברי רבי אליעזר.	ורמינהו: [רבי אליעזר]											◊
משעה שהכהנים מטוהרים לאכול בתרומתן.	רבי יהושע:											◊
משעה שהכהנים טובלין לאכול בתרומתן.	רבח מאיר:											◊
והלא כהנים מבעוד יום הם טובלים	אמר לו רבי יהודה:											◊
משעה שעני נכנס לאכול פתו במלה.	רבי חנינא											◊
משעה שרוב בני אדם נכנסין להסב.	רבי אחאי, ואמרי לה רבי אחא:											◊
ואי אמרת עני וכהן חד שעורא הוא - רבי חנינא היינו רבי יהושע												◊
אלא לאו שמע מינה: שעורא דעני לחוד, ושעורא דכהן לחוד, שמע מינה.												◊
הי מיניהו מאוחר?												^
מסתברא דעני מאוחר, דאי אמרת דעני מוקדם - רבי חנינא היינו רבי אליעזר אלא לאו שמע מינה דעני מאוחר, שמע מינה.												!
והלא כהנים מבעוד יום הם טובלים.	אמר מר: אמר ליה רבי יהודה:											◊
שפיר קאמר ליה רבי יהודה לרבי מאיר												◊
מי סברת דאנא אבין השמשות דידך קא אמינא? אנא אבין השמשות דרבי יוסי קא אמינא.	ורבי מאיר, הכי קאמר ליה:											!
בין השמשות כהרף עין. זה נכנס וזה יוצא ואי אפשר לעמוד עליו.	דאמר רבי יוסי:											◊
קשיא דרבי מאיר אדרבי מאיר												◊
תרי תנאי אליבא דרבי מאיר.												!
קשיא דרבי אליעזר אדרבי אליעזר												◊
תרי תנאי אליבא דרבי אליעזר.												!
ואיבעית אימא: רישא לאו רבי אליעזר היא.												!
עד סוף האשמורה.	[רבי אליעזר]											■
מאי קסבר רבי אליעזר?												◊
אי קסבר שלש משמרות הוי הלילה - לימא עד ארבע שעות ואי קסבר ארבע משמרות הוי הלילה - לימא עד שלש שעות												◊
לעולם קסבר שלש משמרות הוי הלילה והא קמשמע לן: דאיכא משמרות ברקיע ואיכא משמרות בארעא,												!

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ^ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

ברכות-מאימתי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שלש משמרות הוי הלילה ועל כל משמר ומשמר יושב הקדוש ברוך הוא ושואג כארי, שנאמר: (ירמיהו כ"ה) ה' ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו ישאג על נוהו, וסימן לדבר: משמרה ראשונה - חמור נוער, שניה - כלבים צועקים, שלישית - תינוק יונק משדי אמו ואשה מספרת עם בעלה.	דתניא: רבי אליעזר אומר:											◊
מאי קא חשיב רבי אליעזר?												◊
אי תחלת משמרות קא חשיב, תחלת משמרה ראשונה סימנא למה לי? אורתא הוא אי סוף משמרות קא חשיב - סוף משמרה אחרונה למה לי סימנא? ימנא הוא												◊
אלא: חשיב סוף משמרה ראשונה ותחלת משמרה אחרונה ואמצעית דאמצעיתא.												!
ואיבעית אימא כולהו סוף משמרות קא חשיב,												!
וכי תימא: אחרונה לא צריך, למאי נפקא מינה												◊
למיקרי קריאת שמע למאן דגני בבית אפל ולא ידע זמן קריאת שמע אימנא, כיון דאשה מספרת עם בעלה ותינוק יונק משדי אמו - ליקום וליקרי.												!
שלש משמרות הוי הלילה, ועל כל משמר ומשמר יושב הקדוש ברוך הוא ושואג כארי ואומר: אוי לבנים שבעונותיהם החרבתים את ביתי ושרפתי את היכלי והגליתים לבין אומות העולם.	רב יצחק בר שמואל משמיה דרב:											◊
פעם אחת הייתי מהלך בדרך, ונכנסתי לחורבה אחת מחורבות ירושלים להתפלל. בא אליהו זכור לטוב ושמר לי על הפתח (והמתין לי) עד שסיימתי תפילתי. לאחר שסיימתי תפילתי אמר לי: שלום עליך, רבן ואמרת לי: שלום עליך, רבי ומורי ואמר לי: בני, מפני מה נכנסת לחורבה זו? אמרת לי: להתפלל. ואמר לי: היה לך להתפלל בדרך ואמרת לי: מתירא הייתי שמא יפסיקו בי עוברי דרכים. ואמר לי: היה לך להתפלל תפלה קצרה.	תניא, אמר רבי יוסי:											◊
באותה שעה למדתי ממנו שלשה דברים: למדתי שאין נכנסין לחורבה, ולמדתי שמתפללין בדרך, ולמדתי שהמתפלל בדרך - מתפלל תפלה קצרה.												◊
ואמר לי: בני, מה קול שמעת בחורבה זו?												◊
ואמרת לי: שמעתי בת קול שמנהמת כיונה ואמרת: אוי לבנים שבעונותיהם החרבתים את ביתי ושרפתי את היכלי והגליתים לבין האומות.												◊
ואמר לי: חייך וחיי ראשך, לא שעה לא בלבד אמרת כך, אלא בכל יום ויום שלש פעמים אומרת כך ולא זו בלבד, אלא בשעה שישאל נכנסין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ועונין יהא שמיה הגדול מבורך הקדוש ברוך הוא מנענע ראשו ואומר: אשרי המלך שמקלסין אותו בביתו כך, מה לו לאב שהגלה את בניו, ואוי להם לבנים שגלו מעל שולחן אביהם.												◊
מפני שלש דברים אין נכנסין לחורבה: מפני חשד, מפני המפולת ומפני המזיקין.	תנו רבנן											◊
מפני חשד - ותיפוק ליה משום מפולת												◊
בחדתי.												!
ותיפוק ליה משום מזיקין												◊
בתרי.												!
אי בתרי - חשד נמי ליכא												◊
בתרי ופריצי.												!
מפני המפולת - ותיפוק ליה משום חשד ומזיקין												◊
בתרי וכשרי.												!
מפני המזיקין - ותיפוק ליה מפני חשד ומפולת												◊
בחורבה חדתי, ובתרי וכשרי.												!
אי בתרי - מזיקין נמי ליכא												◊

<p>disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-kev:</p>	<p>■ מימרא-statement ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	---

Talmud Navigator

ברכות-מאימתי	מאימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
במקומן חיישנין.			!										
ואיבעית אימא: לעולם בחד, ובחורבה חדתי דקאי בדברא, דהתם משום חשד ליכא, דהא אשה בדברא לא שכיחא, ומשום מזיקין איכא.				!									
ארבע משמרות היו הלילה, דברי רבי.	תנו רבנן: [רבי]					♦	■	◊					
שלש.	רבי נתן:					♦	■	◊					
מאי טעמיה דרבי נתן?						^							
דכתיב (שופטים ז) ויבא גדעון ומאה איש אשר אתו בקצה המחנה ראש האשמרת התיכונה						!		◊					
אין תיכונה אלא שיש לפניה ולאחריה.	תנא:					■	!	◊					
ורבי?						⚡							
מאי תיכונה - אחת מן התיכונה שבתיכונות.						!							
ורבי נתן?						⚡							
מי כתיב תיכונה שבתיכונות? תיכונה כתיב.						!							
מאי טעמיה דרבי?						^		◊					
כתוב אחד אומר (תהלים קי"ט) חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך, וכתוב אחד אומר: (תהלים קי"ט) קדמו עיני אשמורות, הא כיצד? - ארבע משמרות היו הלילה.	רבי זריקא אמר רבי אמי אמר רבי יהושע בן לוי:					■	!	◊					
ורבי נתן?						⚡							
סבר לה כרבי יהושע	[רבי נתן]					!		◊					
עד שלש שעות, שכן דרך מלכים לעמוד בשלש שעות:	דתנן: רבי יהושע:					■	!	◊					
שית דליליא ותרתוי דיממא, הוה להו שתי משמרות.						■	!						
משמרה ופלגא נמי משמרות קרו להו.	רב אשי:					■	!	◊					
אין אומרין בפני המת אלא דבריו של מת.	ואמר רבי זריקא אמר רבי אמי אמר רבי יהושע בן לוי:					♦	■						
לא אמרן אלא בדברי תורה, אבל מילי דעלמא לית לן בה.	רבי אבא בר כהנא:					♦	■						
לא אמרן אלא [אפילו] בדברי תורה, וכל שכן מילי דעלמא.	ואיכא דאמרי, אמר רבי אבא בר כהנא:					♦	■						
כתוב אחד אומר (תהלים קי"ט) חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך, וכתוב אחד אומר: (תהלים קי"ט) קדמו עיני אשמורות, הא כיצד? - ארבע משמרות היו הלילה.	רבי זריקא אמר רבי אמי אמר רבי יהושע בן לוי:							■	◊				
ודוד בפלגא דליליא הוה קאי? מאורתא הוה קאי דכתיב: (תהלים קי"ט) קדמתי בנשף ואשועה						⚡							
וממאי דהאי נשף אורתא הוא דכתיב (משלי ז) בנשף בערב יום באישון לילה ואפלה						■	⚡						
הכי קאמר (דוד): מעולם לא עבר עלי חצות לילה בשינה.	רב אושעיא אמר רבי אחא:					♦	!	◊					
עד חצות לילה היה מתנמנם כסוס. מכאן ואילך היה מתגבר כארי.	רבי זירא:					♦	!	◊					
עד חצות לילה היה עוסק בדברי תורה, מכאן ואילך בשירות ותשבחות.	רב אשי					♦	!	◊					
ונשף אורתא הוא? הא נשף צפרא הוא דכתיב (שמואל א' ל') ויכם דוד מהנשף ועד הערב למחרתם						⚡							

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-story O מקרא-kev: </p>		<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא ⚡ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
ברכות-מאימתי	מימרא	מאן דאמר												
	מאי לא מצפרא ועד ליליא								⚡					ג.
	לא, מאורתא ועד אורתא.								!					ג.
	אי הכי, לכתוב מהנשף ועד הנשף או מהערב ועד הערב								⚡					ג.
	תרי נשפי הוו, נשף ליליא ואתי יממא, נשף יממא ואתי ליליא.	אלא אמר רבא:							!					ג.
	ודוד מי הוה ידע פלגא דליליא אימת?												⚡	ג.
	השתא משה רבינו לא הוה ידע, דכתיב (שמות י"א) כחצות הלילה אני יוצא בתוך מצרים												⚡	ג.
	מאי כחצות?												⚡	ג.
	אילימא דאמר ליה קודשא בריך הוא כחצות												!	ג.
	מי איכא ספיקא קמי שמיא?												⚡	ג.
	אלא דאמר ליה (למחר) כחצות (כי השתא), ואתא איהו ואמר: כחצות												!	ג.
	אלמא מספקא ליה - ודוד הוה ידע?												⚡	ג.
	דוד סימנא הוה ליה												!	ג.
	כנור היה תלוי למעלה ממטו של דוד, וכיון שהגיע חצות לילה בא רוח צפונית ונושבת בו ומנגן מאליו, מיד היה עומד ועוסק בתורה עד שעלה עמוד השחר.	דאמר רב אחא בר ביזנא אמר רבי שמעון חסידא:											!	ג.
	כיון שעלה עמוד השחר נכנסו חכמי ישראל אצלו, אמרו לו: אדונינו המלך, עמך ישראל צריכין פרנסה.												⚡	ג.
	אמר להם: לכו והתפרנסו זה מזה.												⚡	ג.
	אמרו לו: אין הקומץ משביע את הארי ואין הבור מתמלא מחוליתו.												⚡	ג.
	אמר להם: לכו ופשטו ידיכם בגדוד.												⚡	ג.
	מיד יועצים באחיתופל ונמלכין בסנהדרין, ושואלין באורים ותומים.												⚡	ג.
	מאי קרא? - (דכתיב) (דברי הימים א' כ"ו) ואחרי אחיתפל בניהו בן יהוידע ואביתר ושר צבא למלך יואב.	רב יוסף:											⚡	ג.
	אחיתופל - זה יועץ, וכן הוא אומר (שמואל ב' ט"ו) ועצת אחיתפל אשר יעץ בימים ההם כאשר ישאל (איש) בדבר האלהים												⚡	ג.
	בניהו בן יהוידע - זה סנהדרין, ואביתר - אלו אורים ותומים, וכן הוא אומר: (שמואל ב' כ') ובניהו בן יהוידע על הכרתי ועל הפלתי												⚡	ד.
	ולמה נקרא שם כרתי ופלתי?												⚡	ד.
	כרתי - שכורתיים דבריהם, פלתי - שמופלאים בדבריהם												!	ד.
	ואחר כך שר צבא למלך יואב.												⚡	ד.
	מאי קרא - (תהלים נ"ז) עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר.	רב יצחק בר אדא ואמרי ליה אמר רב יצחק בריה דרב אדי:											⚡	ד.
	משה לעולם הוה ידע, ודוד נמי הוה ידע.	רבי זירא:											!	ד.
	וכיון דדוד הוה ידע, כנור למא ליה?												⚡	ד.
	לאתעורי משנתיה.												!	ד.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

Talmud Navigator

ברכות-מאימתי	מאימתי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וכיון דמשה הוה ידע, למה ליה ליממר כחצות?									⚡				
משה קסבר: שמא יטעו אצטגניני פרעה ויאמרו משה בדאי הוא.									!			◊	
למד לשונך לומר איני יודע, שמא תתבדה ותאחז.		דאמר מר:							!				
בפלגא אורתא דתליסר נגהי ארברס הוה קאי, והכי קאמר משה לישראל: אמר הקדוש ברוך הוא, למחר כחצות הלילה כי האידנא, אני יוצא בתוך מצרים.		רב אשי:							!				◊
(תהלים פ"ו) לדוד שמרה נפשי כי חסיד אני													■ ◊
כך אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם לא חסיד אני? שכל מלכי מזרח ומערב ישנים עד שלש שעות, ואני (תהלים קי"ט) חצות לילה אקום להודות לך.		לוי ורבי יצחק: חד אמר:							⚡				◊
כך אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, לא חסיד אני? שכל מלכי מזרח ומערב יושבים אגודות אגודות בכבודם, ואני ידי מלוכלכות בדם ובשפיר ובשליא כדי לטהר אשה לבעלה. ולא עוד: אלא כל מה שאני עושה אני נמלך במפיבשת רבי, ואומר לו: מפיבשת רבן יפה דנתי, יפה חייבתי? יפה זכיתי? יפה טהרתי? יפה טמאתי? ולא בושתי.		ואידך:							⚡				◊
מאי קרא - (תהלים קי"ט) ואדברה בעדתיך נגד מלכים ולא אבוש.		רבי יהושע בריה דרב אדי:											■
לא מפיבשת שמו אלא איש בשת שמו, ולמה נקרא שמו מפיבשת? - שהיה מבייש פני דוד בהלכה.		תנא:											◊
לפיכך זכה דוד ויצא ממנו כלאב.													■
לא כלאב שמו אלא דניאל שמו, ולמה נקרא שמו כלאב - שהיה מקלים פני מפיבשת בהלכה, ועליו אמר שלמה בחכמתו: (משלי כ"ג) בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני, ואומר: (משלי כ"ו) חכם בני ושמח לבי ואשיבה חרפי דבר.		ואמר רבי יוחנן:											■
ודוד מי קרי לנפשיה חסיד? והכתיב (תהלים כ"ז) לולא האמנתי לראות בטוב ה' בארץ חיים													⚡ ◊
למה נקוד על לולא? - אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם מובטח אני כך שאתה משלם שכר טוב לצדיקים לעתיד לבוא, אבל איני יודע אם יש לי חלק ביניהם אם לאן		ותנא משמיה דרבי יוסי:											⚡
שמא יגרם החטא													! ◊
דרבי יעקב בר אידי רמי, כתיב: (בראשית כ"ח) והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך וכתיב: (בראשית ל"ב) ויירא יעקב מאד אמר: שמא יגרם החטא		כדרבי יעקב בר אידי											! ◊
(שמות ט"ו) עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קנית עד יעבר עמך ה' - זו ביאה ראשונה, עד יעבר עם זו קנית - זו ביאה שניה מכאן אמרו חכמים: ראויים היו ישראל ליעשות להם נס בימי עזרא כדרך שנעשה להם בימי יהושע בן נון, אלא שגרם החטא.		כדתניא:											! ◊
עד חצות.		חכמים:											■ <
חכמים כמאן סבירא להו? אי כרבי אליעזר סבירא להו - לימרו כרבי אליעזר ואי כרבן גמליאל סבירא להו - לימרו כרבן גמליאל													⚡
לעולם כרבן גמליאל סבירא להו, והא דקא אמרי עד חצות - כדי להרחיק את האדם מן העבירה.													! ◊
חכמים עשו סייג לדבריהם, כדי שלא יהא אדם בא מן השדה בערב ואומר: אלך לביתי ואוכל קימעה ואשתה קימעה ואישן קימעה, ואחר כך אקרא קריאת שמע ואתפלל. וחוטפתו שינה ונמצא ישן כל הלילה אבל אדם בא מן השדה בערב, נכנס לבית הכנסת, אם רגיל לקרות קורא, ואם רגיל לשנות שונה, וקורא קריאת שמע ומתפלל, ואוכל פתו ומברך וכל העובר על דברי חכמים חייב מיתה.		כדתניא:											! ◊
מאי שנא בכל דוכתא דלא קתני חייב מיתה, ומאי שנא הכא דקתני חייב מיתה?													⚡
משום דאיכא אונס שינה		איבעית אימא:											! ◊
לאפוקי ממאן דאמר תפלת ערבית רשות, קא משמע לן דחובה.		ואיבעית אימא:											! ◊
קורא קריאת שמע ומתפלל.		אמר מר:											■ ◊ <
מסייע ליה לרבי יוחנן													■

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

ברכות-מאימתי	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
איזהו בן העולם הבא? - זה הסומך גאולה לתפלה של ערבית.	דאמר רבי יוחנן:									♦	■		◊
תפלות באמצע תקנום.	רבי יהושע בן לוי:									♦	■		◊
במאי קא מפלגי?										^			
אי בעית אימא קרא, אי בעית אימא סברא.										!			
אי בעית אימא סברא										■	!		
גאולה מאורתא נמי הוי, אלא גאולה מעלייתא לא הויא אלא עד צפרא	דרבי יוחנן סבר:									♦	■	!	◊
כיון דלא הויא אלא מצפרא, לא הויא גאולה מעלייתא.	ורבי יהושע בן לוי סבר:									♦	■	!	◊
ואיבעית אימא קרא - ושניהם מקרא אחד דרשו, דכתיב: (דברים ו') בשכבך ובקומך										■	!		
מקיש שכיבה לקימה - מה קימה קריאת שמע ואחר כך תפלה, אף שכיבה נמי קריאת שמע ואחר כך תפלה	רבי יוחנן סבר:									♦	■	!	◊
מקיש שכיבה לקימה - מה קימה קריאת שמע סמוך למטתו, אף שכיבה נמי קריאת שמע סמוך למטתו.	רבי יהושע בן לוי סבר:									♦	■	!	◊
בערב מברך שתים לפניו ושתים לאחריה ואי אמרת בעי לסמוך, הא לא קא סמך גאולה לתפלה, דהא בעי למימר השכיבנו	מתיב מר בריה דרבינא:									⚡			◊
כיון דתקינו רבנו השכיבנו, כגאולה אריכתא דמיא.	אמרי:									!			◊
דאי לא תימא הכי - שחרית היכי מצי סמיך?										⚡	!		
בתחלה אומר: (תהלים נ"א) ה' שפתי תפתח, ולבסוף הוא אומר: (תהלים י"ט) יהיו לרצון אמרי פי	והאמר רבי יוחנן:									⚡	!	■	
אלא: התם כיון דתקינו רבנו למימר ה' שפתי תפתח - כתפלה אריכתא דמיא, הכא נמי, כיון דתקינו רבנו למימר השכיבנו - כגאולה אריכתא דמיא.										!	!		
כל האומר (תהלים קמ"ה) תהלה לדוד בכל יום שלש פעמים - מובטח לו שהוא בן העולם הבא.	רבי אלעזר אמר רבי אבינא:												◊
מאי טעמא?													^
אילימא משום דאתיא באל"ף ב"ת													!
נימא (תהלים ק"ט) אשרי תמימי דרך דאתיא בתמניא אפינן													⚡
אלא משום דאית ביה (תהלים קמ"ה) פותח את ידך													!
נימא הלל הגדול דכתיב ביה: (תהלים קל"ו) נתן לחם לכל בשך													⚡
אלא: משום דאית ביה תרתי.													!
מפני מה לא נאמר נו"ן באשרי? - מפני שיש בה מפלתן של שונאי ישראל, דכתיב: (עמוס ה') נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל.	רבי יוחנן:												■
נפלה ולא תוסיף לנפול עוד, קום בתולת ישראל.	במערבא מתרצי לה הכי:												■
אפילו הכי חזר דוד וסמכן ברוח הקדש, שנאמר (תהלים קמ"ה) סומך ה' לכל הנפלים.	רב נחמן בר יצחק:												■
גדול מה שנאמר במיכאל יותר ממה שנאמר בגבריאל, דאילו במיכאל כתיב (ישעיהו ו') ויעף אלי אחד מן השרפים, ואילו גבי גבריאל כתיב: (דניאל ט') והאיש גבריאל אשר ראיתו בחזון בתחלה מעף ביעף וגו'.	רבי אלעזר בר אבינא:												■
מאי משמע דהאי אחד מיכאל הוא?													⚡
אתיא אחד אחד, כתיב הכא ויעף אלי אחד מן השרפים וכתיב התם (דניאל י') והנה מיכאל אחד (מן) השרפים הראשונים בא לעזרני.	רבי יוחנן:												!
מיכאל באחת, גבריאל בשתים, אליהו בארבע, ומלאך המות בשמנה, ובשעת המגפה באחת.	תנא:												■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה-story מקרא-kev:	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ♣ שאלה- question ! תירוץ- answer ♣ ראיה- proof
--	--

Talmud Navigator

ברכות-מאימתי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אף על פי שקרא אדם קריאת שמע בבית הכנסת, מצוה לקרותו על מטנו.	רבי יהושע בן לוי:											ד
מאי קרא - (תהלים ד') רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה.	רבי יוסי:											ד
אם תלמיד חכם הוא אין צריך.	רב נחמן:											ה.
אף תלמיד חכם מביע ליה למימר חד פסוקא דרחמי, כגון (תהלים ל"א) בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי ה' אל אמת.	אבוי:											ה.
לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע, שנאמר (תהלים ד') רגזו ואל תחטאו. אם נצחו - מוטב, ואם לאו - יעסוק בתורה, שנאמר: אמרו בלבבכם אם נצחו - מוטב, ואם לאו - יקרא קריאת שמע, שנאמר: על משכבכם אם נצחו - מוטב, ואם לאו - יזכור לו יום המיתה, שנאמר: ודמו סלה.	רבי לוי בר חמא אמר רבי שמעון בן לקיש:											ה.
מאי דכתיב (שמות כ"ד) ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם, לחות - אלו עשרת הדברות, תורה - זה מקרא, והמצוה - זו משנה, אשר כתבתי - אלו נביאים וכתובים, להרתם - זה תלמוד מלמד שכולם נתנו למשה מסיני.	ואמר רבי לוי בר חמא אמר רבי שמעון בן לקיש:											ה.
כל הקורא קריאת שמע על מטנו, כאלו אוהו חרב של שתי פיות בידו שנאמר (תהלים קמ"ט) רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם.	רבי יצחק:											ה.
מאי משמע?												ה.
מרישא דענינא, דכתיב (תהלים קמ"ט) יעלוו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם, וכתוב בתריה: רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם.	מר זוטרא ואיתימא רב אשי:											ה.
וכל הקורא קריאת שמע על מטנו - מויקין בדילין הימנו, שנאמר (איוב ה') ובני רשף יגביהו עוף ואין עוף אלא תורה, שנאמר: (משלי כ"ג) התעייף עיניך בו ואיננו ואין רשף אלא מזיקין, שנאמר (דברים ל"ב) מוי רעב ולחמי רשף וקטב מרירי.	רבי יצחק:											ה.
כל העוסק בתורה יסורין בדילין הימנו, שנאמר: ובני רשף יגביהו עוף ואין עוף אלא תורה, שנאמר: התעייף עיניך בו ואיננו ואין רשף אלא יסורין, שנאמר: מוי רעב ולחמי רשף.	רבי שמעון בן לקיש:											ה.
הא אפילו תינקות של בית רבן יודעין אותו, שנאמר: (שמות ט"ו) ויאמר אם שמוע שמוע לשמע לקול ה' אלהיך והישר בעיניו תעשה והאונת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתו במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רופאך	אמר ליה רבי יוחנן:											ה.
אלא: כל שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק - הקדוש ברוך הוא מביא עליו יסורין מכווערין ועוכרין אותו, שנאמר: (תהלים ל"ט) נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעכר, ואין טוב אלא תורה, שנאמר: (משלי ד') כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו.	[רבי יוחנן]											ה.
בא וראה שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם, מדת בשר ודם - אדם מוכר חפץ לחבירו, מוכר עצבו ולוקח שמת אבל הקדוש ברוך הוא אינו כן - נתן להם תורה לישראל ושמה, שנאמר: כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו.	רבי זורא ואיתימא רבי חנינא בר פפא:											ה.
אם רואה אדם שיסורין באין עליו - יפשפש במעשיו, שנאמר (איכה ג') נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד ה' פשפש ולא מצא - יתלה בבטול תורה, שנאמר: (תהלים צ"ד) אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומותרתך תלמדנו. ואם תלה ולא מצא - בידוע שיסורין של אהבה הם, שנאמר: (משלי ג') כי את אשר יאהב ה' יוכיח.	רבא אמר רב סחורה אמר רב הונא:											ה.
לא קבלם מאהבה - תלמוד לומר (ישעיהו נ"ג) אם תשים אשם נפשו, מה אשם לדעת - אף יסורין לדעת.	רבא אמר רב סחורה אמר רב הונא:											ה.
אלו הם יסורין של אהבה - כל שאין בהן בטול תורה, שנאמר: אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומותרתך תלמדנו	פליגי בה רבי יעקב בר אידי ורבי אחא בר חנינא, חד אמר:											ה.
אלו הן יסורין של אהבה - כל שאין בהן בטול תפלה, שנאמר: (תהלים ס"ו) ברוך אלהים אשר לא הסיר תפלתו וחסדו מאתו.	וחד אמר:											ה.
אמר ליה רב אבהו, כי את אשר תיסרנו יה ומותרתך תלמדנו, שנאמר: (ישעיהו נ"ג) זה חפץ זכא והוא יכיל אפילו לא קבלם מאהבה - תלמוד לומר (ישעיהו נ"ג) אם תשים אשם נפשו, מה אשם לדעת - אף יסורין לדעת.	אמר ליה רב אבהו, הכי דרבי חייה בר אבא, הכי											ה.
נאמר ברית במלה ונאמר ברית ביסורין נאמר ברית במלה, דכתיב (ויקרא ב') ולא תשבית מלה ברית, ונאמר ברית ביסורין, דכתיב: (דברים כ"ח) אלה דברי הברית. מה ברית - האמור במלה - מלה ממתקת את הבשר, אף ברית האמור ביסורין - יסורין ממרקין כל עונותיו של אדם.	והיינו דרבי שמעון בן לקיש, דאמר רבי שמעון											ה.
שלש מתנות טובות נתן הקדוש ברוך הוא לישראל, וכולן לא נתנן אלא עליידי יסורין. אלו הן: תורה וארץ ישראל והעולם הבא.	תניא, רבי שמעון בן יוחאי:											ה.
תורה מגין - שנאמר: אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומותרתך תלמדנו.												ה.
ארץ ישראל - דכתיב (דברים ח') כי כאשר ייסר איש את בנו ה' אלהיך מיסרך, וכתוב בתריה: כי ה' אלהיך מביאך אל ארץ טובה.												ה.

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

ברכות-מאימתי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
העולם הבא - דכתיב (משלי ו') כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר.												
כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים וקובר את בניו - מוחלין לו על כל עונותיו.	תני תנא קמיה דרבי יוחנן:											
בשלמא תורה וגמילות חסדים - דכתיב (משלי ט"ו) בחסד ואמת יכפר עון חסד - זו גמילות חסדים, שנאמר (משלי כ"א) רודף צדקה וחסד ימצא חיים ימצא חסד יצא חיים צדקה וכבוד, אמת - זו תורה, שנאמר: (משלי כ"ג) אמת קנה ואל תמכר אלא קובר את בניו - מנין?	אמר ליה רבי יוחנן:											
אתיא עון, עון, כתיב הכא: בחסד ואמת יכפר עון, וכתיב התם: (ירמיהו ל"ב) ומשלם עון אבות אל חיק בניהם.	תנא ליה ההוא סבא משום רבי שמעון בן יוחאי:											
נגעים ובנים אינן יסורין של אהבה.	רבי יוחנן:											
ונגעים לא?												
כל מי שיש בו אחד מארבעה מראות נגעים הללו - אינן אלא מזבח כפרה	והתניא:											
מזבח כפרה הו, יסורין של אהבה לא הו.												
ואי בעית אימא: הא לן והא להו.												
ואי בעית אימא: הא בצנעא, הא בפרהסיא,												
ובנים לא?												
היכי דמי? אילימא דהוה להו ומתו - והא אמר רבי יוחנן: דין גרמא דעשיראה ביר.												
אלא: הא - דלא הוה ליה כלל, והא - דהוה ליה ומתו.												
רבי חייא בר אבא חלש, על לגביה רבי יוחנן.												
אמר ליה: חביבין עליך יסורין?	[רבי יוחנן]											
אמר ליה: לא הן ולא שכרן.	[רבי חייא בר אבא]											
אמר ליה: הב לי ידך יהב ליה ידיה ואוקמיה.	[רבי יוחנן]											
רבי יוחנן חלש, על לגביה רבי חנינא.												
אמר ליה: חביבין עליך יסורין?	[רבי חנינא]											
אמר ליה: לא הן ולא שכרן.	[רבי יוחנן]											
אמר ליה: הב לי ידך יהב ליה ידיה ואוקמיה.	[רבי חנינא]											
אמאי? לוקים רבי יוחנן לנפשיה												
אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים.	אמרי:											
רבי אלעזר חלש, על לגביה רבי יוחנן.												
חזא דהוה קא גני בבית אפל, גלייה לדרעיה ונפל נהורא. חזייה דהוה קא בכי רבי אלעזר.												
אמר ליה: אמאי קא בכית? אי משום תורה דלא אפשת - שנינו: אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין לבו לשמים ואי משום מזוני - לא כל אדם זוכה לשתי שלחנות ואי משום בני - דין גרמא דעשיראה ביר.	[רבי יוחנן]											
אמר ליה: להאי שופרא דבלי בעפרא קא בכינא.	[רבי אלעזר]											
אמר ליה: על דא ודאי קא בכית, ובכו תרוייהו.												

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

ברכות-מאימתי		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא	מאן דאמר												
ואם המתין לו מה שכרו? -												⊠	◊
זוכה לברכות הללו, שנאמר: (ישעיהו מ"ח) לוא הקשבת למצותי ויהי כנהר שלומך וצדקתך כגלי הים ויהי כחול זרעך וצאצאי מערך וגו'. אלמלי נתנה רשות לעין לראות, אין כל בריה יכולה לעמוד מפני המזיקין.	רבי יוסי ברבי חנינא:											!	◊
אינהו נפישו מינן, וקיימי עלן כי כסלא לאוגיא.	תניא, אבא בנימין:											■	◊
כל חד וחד מינן, אלפא משמאליה ורבבתא מימיניה.	אביי:											■	◊
האי דחוקא דהוי בכלה - מנייהו הוי הני ברכי דשלהי - מנייהו הני מאני דרבנן דבלו - מחופיא דידהו הני כרעי דמנקפן - מנייהו.	רב הונא:											■	◊
האי מאן דבעי למדע להו - לייטי קיטמא נהילא ונהדר אפורייה, ובצפרא חזי כי כרעי דתרנגולא.	רבא:											■	◊
האי מאן דבעי למחזינהו - ליתי שילייתא דשונרתא אוכמתא בת אוכמתא, בוכרתא בת בוכרתא, וליקליה בנורא ולשחקיה ולימלי עיניה מניה, וחזי להו. ולשדייה בגובתא דפרזלא ולחתמיה בגושפנקא דפרזלא דילמא גנבי מניה. ולחתום פומיה כי היכי דלא ליתוק.												■	◊
רב ביבי בר אביי עבד הכי חזא ואתוק, בעו רבנן רחמי עליה ואתסי.												■	◊
אין תפלה של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת, שנאמר: (מלכים א' ח) לשמוע אל הרנה ואל התפלה, במקום רנה שם תהא תפלה.	תניא, אבא בנימין:											■	◊
ומנין להשרה שמתפללין ששכינה עמהם - שנאמר: אלהים נצב בעדת אל	רבין בר רב אדא אמר רבי יצחק:											■	◊
ומנין לשלשה שיושבין בדין ששכינה עמהם - שנאמר: (תהלים פ"ב) בקרב אלהים ישפוט												■	◊
ומנין לשנים שיושבין ועוסקין בתורה ששכינה עמהם - שנאמר: (מלאכי ג) אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וגו'.												■	◊
מאי (מלאכי ג) ולחושי שמו?												⊠	◊
חשב אדם לעשות מצוה ונאנס ולא עשהא - מעלה עליו הכתוב כאילו עשהא.	רב אשי:											!	◊
ומנין שאפילו אחד שיושב ועוסק בתורה ששכינה עמו - שנאמר: (שמות כ) בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתך.												■	◊
וכי מאחר דאפילו חד - תרי מבעיא?												⚡	◊
תרי מכתבן מלייהו בספר הזכרונות, חד לא מכתבן מליה בספר הזכרונות.												!	◊
וכי מאחר דאפילו תרי - תלתא מבעיא?												⚡	◊
מהו דתימא: דינא שלמא בעלמא הוא, ולא אתיא שכינה - קמשמע לן דינא נמי היינו תורה.												!	◊
וכי מאחר דאפילו תלתא - עשרה מבעיא?												⚡	◊
עשרה קדמה שכינה ואתיא, תלתא - עד דיתבי.												!	◊
ומנין שהקדוש ברוך הוא מניח תפילין - שנאמר (ישעיהו ס"ב) נשבע ה' בימינו ובורוע עזו בימינו - זו תורה, שנאמר: (דברים ל"ג) מימינו אש דת למו, ובורוע עזו - אלו תפילין, שנאמר: (תהלים כ"ט) ה' עז לעזמו יתן.	רבי אבין בר רב אדא אמר רבי יצחק:											■	◊
ומנין שהתפילין עזו הם לישראל												⊠	◊
דכתבי: (דברים כ"ח) וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך,												!	◊
אלו תפילין שבראש.	ותניא, רבי אליעזר הגדול:											■	!
הני תפילין דמרי עלמא מה כתיב בהו?	אמר ליה רב נחמן בר יצחק לרב חייא בר אבין:											⊠	◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

ברכות-מאימתי	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
(דברי הימים א' י"ז): ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ.	אמר ליה: [רב חייא בר אבין]												⊖
ומי משתבח קודשא בריך הוא בשבחייהו דישאל?													⊖
אין, דכתיב: (דברים כ"ו) את ה' האמרת היום (וכתיב) וה' האמירך היום. אמר להם הקדוש ברוך הוא לישאל: אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם, ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם, שנאמר: (דברים ו') שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד. ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם, שנאמר: ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ.	אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי:												⊖
תינה בחד ביתא, בשאר בתי מאי?	אמר ליה: [רב אשי]												⊖
אי הכי נפישו להו טובי בתי?													⊖
אלא: כי מי גוי גדול ומי גוי גדול דמין להדוי - בחד ביתא, אשריך ישראל ומי כעמך ישראל בחד ביתא, או הנסה אלהים - בחד ביתא, ולתתך עליון - בחד ביתא, וכולהו כתיבי באדרעיה.													⊖
כל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום אחד - הקדוש ברוך הוא משאל בו, שנאמר: (ישעיהו נ') מי בכס ירא ה' שמע בקול עבדו אשר הלך חשכים ואין נגה לו אם לדבר מצוה הלך - נוגה לו, ואם לדבר הרשות הלך אין נוגה לו.	רבין בר רב אדא אמר רבי יצחק:												⊖
יבטח בשם ה'													⊖
מאי טעמא													⊖
משום דהוה ליה לבטוח בשם ה' ולא בטח.													⊖
בשעה שהקדוש ברוך הוא בא בבית הכנסת ולא מצא בה עשרה - מיד הוא כועס, שנאמר: (ישעיהו נ') מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה.	רבי יוחנן:												⊖
כל הקובע מקום לתפלתו - אלהי אברהם בעזרו. וכשמת - אומרים לו: אי עניו, אי חסיד, מתלמידיו של אברהם אבינו	רבי חלבו אמר רב הונא:												⊖
ואברהם אבינו מנא לן דקבע מקום?													⊖
דכתיב: (בראשית י"ט) וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם ואין עמידה אלא תפלה, שנאמר: (תהלים ק"ו) ויעמוד פינחס ויפלל.													⊖
היוצא מבית הכנסת אל יפסיע פסיעה גסה.	רבי חלבו אמר רב הונא:												⊖
לא אמרן אלא למיפק, אבל למיעל - מצוה למרהט, שנאמר (הושע ו') נרדפה לדעת את ה'.	אביי:												⊖
מריש כי הוה חזינא להו לרבנן דקא רהטי לפרקא בשבתא, אמינא: קא מחליין רבנן שבתא. כיון דשמענא להא	רבי זירא:												⊖
לעולם ירוץ אדם לדבר הלכה ואפילו בשבת, שנאמר (הושע י"א) אחרי ה' ילכו כאריה ישאג וגו'	דברי תנחום אמר רבי יהושע בן לוי:												⊖
אנא נמי רהיטנא.	[רבי זירא]												⊖
אגרא דפרקא - רהטא.	רבי זירא:												⊖
אגרא דכלה - דוחקא.	אביי:												⊖
אגרא דשמעתא - סברא.	רבא:												⊖
אגרא דבי טמאי - שתיקתא.	רב פפא:												⊖
אגרא דתעניתא - צדקתא.	מר זוטרא:												⊖
אגרא דהספדא - דלויי.	רב ששת:												⊖

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

Talmud Navigator

ברכות-מאימתי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי מצלי?												⊠
יהי רצון מלפני שיכבשו רחמי את כעסי, ויגולו רחמי על מדותי, ואתנהג עם בני במדת רחמים, ואכנס להם לפנים משורת הדין.	רב זוטרא בר טוביה אמר רב:											⊠
פעם אחת נכנסתי להקטיר קטורת לפני ולפנים, וראיתי אכתיאל יהי' צבאות שהוא יושב על כסא רם ונשא ואמר לי: ישמעאל בני, ברכני - אמרתי לו: יהי רצון מלפניך שיכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מדותיך ותתנהג עם בניך במדת הרחמים ותכנס להם לפנים משורת הדין, ונענע לי בראשו.	תניא, אמר רבי ישמעאל בן אלישע:											⊠
וקמשמע לך שלא תהא ברכת הדיוט קלה בעיניך.												⊠
מנין שאין מרצין לו לאדם בשעת כעסו - דכתיב: (שמות ל"ג) פני ילכו והנחתי לך אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: המתן לי עד שיעברו פנים של זעם ואניח לך.	ואמר רבי יוחנן משום רבי יוסי:											⊠
ומי איכא רתחא קמיה דקדושא בריך הוא?												⚡
אין												!
(תהלים ז) ואל זועם בכל יום.												■
וכמה זעמו?												⊠
רגע.												!
וכמה רגע?												⊠
אחד מחמשת רבוא ושמונת אלפים ושמונה מאות ושמונים ושמונה בשעה, וזו היא רגע, ואין כל בריה יכולה לכיין אותה שעה, חוץ מבלעם הרשע, דכתיב ביה: (במדבר כ"ד) ויודע דעת עליון.												!
השתא דעת בהמתו לא הוה ידע - דעת עליון הוה ידע?												⚡
אלא: מלמד, שהיה יודע לכיין אותה שעה שהקדוש ברוך הוא כועס בה												!
והיינו דאמר להו נביא לישראל: (מיכה ו') עמי זכרונא מהייעין בלק מלך מואב וגו'.												⊠
מאי (מיכה ו') למען דעת צדקות ה'?												⊠
אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל: דעו כמה צדקות עשיתי עמכם שלא כעסתי בימי בלעם הרשע, שאלמלי כעסתי - לא נשתייר משונאייהם של ישראל שריד ופליט	רבי אלעזר:											!
והיינו דקאמר ליה בלעם לבלק: (במדבר כ"ג) מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם ה', מלמד, שכל אותן הימים לא זעם.												!
וכמה זעמו?												⊠
רגע.												!
וכמה רגע?												⊠
רגע כמימריה.	רבי אבין ואיתימא רבי אבינא:											!
ומנא לך דרגע רתח?												⊠
שנאמר: (תהלים ל') כי רגע באפו חיים ברצונו.												!
ואי בעית אימא, מהכא:												!
ישעיהו כ"ו) חבי כמעט רגע עד יעבר זעם.												!
ואימת רתח?												⊠
בהנך תלת שעי קמייתא, כי חיורא כרבלתא דתרנגולא וקאי אחד כרעא.	אביי:											!

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O </p>	<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא ? question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>
--	---

ברכות-מאימתי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
כל שעתא ושעתא נמי קאי הכי											ז	
כל שעתא אית ביה שורייקי סומקי, בההיא שעתא לית ביה שורייקי סומקי.												!
ההוא מינא דההו בשבבותיה דרבי יהושע בן לוי, הוה קא מצער ליה טובא בקראי.												◊
יומא חד שקל תרנגולא ואוקמיה בין כרעיה דערסא ועיין ביה, סבר: כי מטא ההיא שעתא אלטייה.												◊
כי מטא ההיא שעתא ניים. אמר: שמע מיניה לאו אורח ארעא למעבד הכי												◊
(תהלים קמ"ה), ורחמיו על כל מעשיו כתיב												◊
וכתיב: (משלי י"ז) גם ענוש לצדיק לא טוב.												◊
בשעה שהחמה זורחת, וכל מלכי מזרח ומערב מניחים כתריהם בראשיהם ומשתחווים לחמה, מיד כועס הקדוש ברוך הוא.	תנא משימה דרבי מאיר:											◊
טובה מרדות אחת בלבן של אדם יותר מכמה מלקיות, שנאמר: (הושע ב') ורדפה את מאהביה וגו' ואמרה אלכה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה	ואמר רבי יוחנן משום רבי יוסי:											◊
יותר ממאה מלקיות, שנאמר: (משלי י"ז) תחת גערה במבין מהכות כסיל מאה.	וריש לקיש:											◊
שלשה דברים בקש משה מלפני הקדוש ברוך הוא ונתן לו	ואמר רבי יוחנן משום רבי יוסי:											◊
בקש שתשרה שכניה על ישראל ונתן לו, שנאמר: (שמות ל"ג) הלא בלכתך עמנו												◊
בקש שלא תשרה שכניה על אומות העולם ונתן לו, שנאמר: (שמות ל"ג) ונפלינו אני ועמך												◊
בקש להודיעו דרכיו של הקדוש ברוך הוא ונתן לו, שנאמר: (שמות ל"ג) הודיעני נא את דרכיך												◊
אמר לפניו: רבוננו של עולם מפני מה יש צדיק וטוב לו ויש צדיק ורע לו, יש רשע וטוב לו ויש רשע ורע לו?												^
אמר לו: משה, צדיק וטוב לו - צדיק בן צדיק, צדיק ורע לו - צדיק בן רשע, רשע וטוב לו - רשע בן צדיק, רשע ורע לו - רשע בן רשע.												!
צדיק וטוב לו - צדיק בן צדיק, צדיק ורע לו - צדיק בן רשע.	אמר ר:											!
איני? והא כתיב: (שמות ל"ד) פקד עון אבות על בנים, וכתיב: (דברים כ"ד) ובנים לא יומתו על אבות ורמינן קראי אהדדי ומשנינן: לא קשיא, הא - כשאוחזין מעשה אבותיהם בידיהם, הא - כשאין אוחזין מעשה אבותיהם בידיהם												ז
אלא, הכי קאמר ליה: צדיק וטוב לו - צדיק גמור, צדיק ורע לו - צדיק שאינו גמור, רשע וטוב לו - רשע שאינו גמור, רשע ורע לו - רשע גמור.												!
ופליגא דרבי מאיר												■
שתים נתנו לו ואחת לא נתנו לו, שנאמר: (שמות ל"ג) וחנתי את אשר אחן - אף על פי שאינו הגון, - ורחמתי את אשר ארחם - אף על פי שאינו הגון.	דאמר רבי מאיר:											◊
(שמות ל"ג) ויאמר לא תוכל לראות את פני												◊
כך אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: כשרציתי לא רצית, עכשיו שאתה רוצה - איני רוצה.	תנא משימה דרבי יהושע בן קרחה:											◊
ופליגא דרבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן												■
בשכר שלש זכה לשלש: בשכר (שמות ל"ד) ויסתר משה פניו - זכה לקלסתר פניו. בשכר כי ירא - זכה (שמות ג') לויראו מגשת אליו, בשכר מהביט - זכה (במדבר י"ב) לותמנת ה' יביט.	דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											◊
(שמות ל"ג) והסרת את כפי וראית את אחרי												◊
מלמד שהראה הקדוש ברוך הוא למשה קשר של תפילין.	רב תנא בר ביזנא אמר רבי שמעון חסידא:											◊
כל דבור ודבור שיצא מפי הקדוש ברוך הוא לטובה, אפילו על תנאי, לא חזר בו.	ואמר רבי יוחנן משום רבי יוסי:											◊

<p>disputants-חולקים</p> <p>◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment</p> <p>○ מעשה-story</p> <p>■ מרא- statement</p> <p>⚡ קושיא- challenge</p> <p>⚡ שאלה- question</p> <p>! תירוץ- answer</p> <p>■ ראיה- proof</p>	<p>מקרא-key:</p>
---	------------------

Talmud Navigator

ברכות-מאימתי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מנא לן?												⚡
ממשה רבינו שנאמר: (דברים ט') הרף ממני ואשמדים וגו' ואעשה אותך לגוי עצום. אף על גב דבעא משה רחמי עלה דמלתא ובטלה אפילו הכי אוקמה בזרעיה שנאמר (דברי הימים א' כ"ג) בני משה גרשום ואליעזר. ויהיו בני אליעזר רחביה הראש וגו' ובני רחביה רבו למעלה וגו'.												⚡
למעלה מששים רבוא, אתאי רביה רביה, כתיב הכא רבו למעלה, וכתיב התם (שמות א') ובני ישראל פרו וישרצו וירבו.	ותני רב יוסף:											!
מיום שברא הקדוש ברוך הוא את העולם לא היה אדם שקראו להקדוש ברוך הוא אדון, עד שבא אברהם וקראו אדון, שנאמר: (בראשית ט"ו) ויאמר אדני (אלהים) - במה אדע כי אירשנה.	רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:											■
אף דניאל לא נענה אלא בשביל אברהם, שנאמר: (דניאל ט') ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדך ואל תתנוני והאר פניך על מקדשך השמם למען אדני. למענך מבעי ליה אלא - למען אברהם שקראך אדון.	רב:											⚡
מנין שאין מרצין לו לאדם בשעת כעסו? - שנאמר: (שמות ל"ג) פני ילכו והנחתו לך.	ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:											■
מיום שברא הקדוש ברוך הוא את עולמו לא היה אדם שהודה להקדוש ברוך הוא עד שבאתה לאה והודתו, שנאמר (בראשית כ"ט) הפעם אודה את ה'.	ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:											■
ראובן - אמר רבי אליעזר: אמרה לאה: ראו מה בין בני לבן חמי דאילו בן חמי, אף על גב דמדעתיה זבניה לבכירותיה, דכתיב (בראשית כ"ה) וימכר את בכרתו ליעקב, חזו מה כתיב ביה: (בראשית כ"ז) וישטם עשו את יעקב, וכתיב: (בראשית כ"ז) ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים וגו'. ואילו בני, אף על גב דעל כרחיה שקליה יוסף לבכירותיה מניה, דכתיב: (דברי הימים א' ה') ובחללו יצועי אביו נתנה בכרתו לבני יוסף, אפילו הכי לא אקנא ביה, דכתיב: (בראשית ל"ז) וישמע ראובן ויצלהו מידם.	[רבי אליעזר]											⚡
רות - מאי רות? שזכתה ויצא ממנה דוד שריוהו להקדוש ברוך הוא בשירות ותשבחות.	רבי יוחנן:											■
מנא לן דשמא גרים?												⚡
דאמר קרא: (תהלים מו) לכו חזו מפעלות ה' אשר שם שמות בארץ, אל תקרי שמות אלא שמות.	רבי אליעזר:											!
קשה תרבות רעה בתוך ביתו של אדם יותר ממלחמת גוג ומגוג, שנאמר: (תהלים ג') מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו, וכתיב בתריה: (תהלים ג') ה' מה רבו צרי רבים קמים עלי ואילו גבי מלחמת גוג ומגוג כתיב: (תהלים ב') למה גרשו גוים ולאמים יהגו ריק, ואילו מה רבו צרי לא כתיב.	ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:											■
מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו												■
מזמור לדוד? קינה לדוד מיבעי ליה												⚡
משל למה הדבר דומה? - לאדם שיצא עליו שטר חוב, קודם שפרעו היה עצב, לאחר שפרעו שמח - אף כן דוד, כיון שאמר לו הקדוש ברוך הוא (שמואל ב' י"ב) הנני מקים עליך רעה מביתך - היה עצב, אמר: שמא עבד או ממזר הוא דלא חייס עלי. כיון דחזא דאבשלום הוא שמח, משום הכי אמר מזמור.	רבי שמעון בן אבישלום:											!
מותר להתגרות ברשעים בעולם הזה, שנאמר: (משלי כ"ח) עזבי תורה יהללו רשע ושמרי תורה יתגרו בס.	ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:											■
מותר להתגרות ברשעים בעולם הזה, שנאמר: (משלי כ"ח) עזבי תורה יהללו רשע וגו' ואם לחשך אדם לומר: והא כתיב (תהלים ל"ז) אל תתחר במרעים אל תקנא בעשי עולה אמור לו: מי שלבו נוקפו אומר כן אלא אל תתחר במרעים - להיות כמרעים, אל תקנא בעשי עולה - להיות כעושי עולה	תניא נמי הכי, רבי דוסתאי ברבי מתון:											■
איני?												⚡
אם ראית רשע שהשעה משחקת לו אל תתגרה בו, שנאמר: (תהלים י') יחילו דרכיו בכל עת ולא עוד אלא שזוכה בדין, שנאמר: (תהלים י') מרום משפטך מנגדו, ולא עוד אלא שרואה בצריו, שנאמר: (תהלים י') כל צורריו יפיה בהם	והאמר רבי יצחק:											⚡
לא קשיא: הא במילי דידיה, הא במילי דשמיא.												!
ואיבעית אימא: הא והא במילי דשמיא, ולא קשיא: הא ברשע שהשעה משחקת לו, הא ברשע שאין השעה משחקת לו.												!
ואיבעית אימא: הא והא ברשע שהשעה משחקת לו, ולא קשיא, הא בצדיק גמור, הא בצדיק שאינו גמור												!

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

ברכות-מאימתי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	דאמר רב הונא:											
מאי דכתיב (חבקוק א') למה תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו, וכי רשע בולע צדיק? והא כתיב: (תהלים ל"ו) ה' לא יעזבנו בידו, וכתיב: (משלי י"ב) לא יאנה לצדיק כל און - אלא: צדיק ממנו - בולע. צדיק גמור - אינו בולע.												
ואיבעית אימא: שעה משחקת לו שאני.												
כל הקובע מקום לתפלתו איביו נופלים תחתיו, שנאמר: (שמואל ב' ז') ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתי ושכן תחתיו ולא ירגו עוד ולא יסיפו בני עולה לענותו כאשר בראשונה.	ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:											
כתיב לענותו וכתיב (דברי הימים א' י"ז ט') לכלותו	רב הונא רמי:											
בתחילה לענותו ולבסוף לכלותו.												
גדולה שמושה של תורה יותר מלמודה, שנאמר: (מלכים ב' ג') פה אלישע בן שפט אשר יצק מים על ידי אליהו, למד לא נאמר אלא יצק - מלמד שגדולה שמושה יותר מלמודה.	ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:											
מאי טעמא לא אתי מר לבי כנישתא לצלויי?	אמר ליה רבי יצחק לרב נחמן:											
לא יכילנא.	אמר ליה: [ר"ג]											
לכנפי למר עשרה וליצלי.	אמר ליה: [רבי יצחק]											
טריחא לי מלתא.	אמר ליה: [ר"ג]											
ולימא ליה מר לשלוחא דצבורא, בעידנא דמצלי צבורא ליתי ולודעיה למר.	אמר ליה: [רבי יצחק]											
מאי כולי האי?	אמר ליה: [ר"ג]											
מאי דכתיב (תהלים ס"ט) ואני תפלתי לך ה' עת רצון - אימתי עת רצון - בשעה שהצבור מתפללין.	אמר ליה: [רבי יצחק] דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:											
מהכא: (ישעיהו מ"ט) כה אמר ה' בעת רצון עניתך.	רבי יוסי ברבי חנינא:											
מהכא: (איוב ל"ו) הן אל כביר ולא ימאס, וכתיב: (תהלים נ"ה) פדה בשלום נפשי מקרבילי כי ברבים היו עמדי.	רבי אחא ברבי חנינא:											
מנין שאין הקדוש ברוך הוא מואס בתפלתן של רבים, שנאמר: הן אל כביר ולא ימאס, וכתיב: פדה בשלום נפשי מקרבילי וגו'. אמר הקדוש ברוך הוא כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים ומתפלל עם הצבור - מעלה אני עליו כאילו פדאני, לי ולבני, מבין אומות העולם.	תניא נמי הכי, רבי נתן:											
כל מי שיש לו בית הכנסת בעירו ואינו נכנס שם להתפלל - נקרא שכן רע, שנאמר: (ירמיהו י"ב) כה אמר ה' על כל שכני הרעים הנגעים בנחלה אשר הנחלתי את עמי את ישראל ולא עוד אלא שגורם גלות לו ולבניו, שנאמר: (ירמיהו י"ב) הנני נתשם מעל אדמתם ואת בית יהודה אתוש מתוכם.	ריש לקיש:											
איכא סבי בבבל.	אמרו ליה לרבי יוחנן:											
(דברים י"א) למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה כתיב, אבל בחוצה לארץ לא כיון דאמרי ליה: מקדמי ומחשכי לבי כנישתא, אמר: היינו דאהני להו.	תמה ואמר: [רבי יוחנן]											
קדימו והשיכו ועיילו לבי כנישתא, כי היכי דתורכו חיי.	דאמר רבי יהושע בן לוי לבניה:											
מאי קרא - (משלי ח') אשרי אדם שמע לי לשקד על דלתתי יום יום לשמור מזוות פתחי, וכתיב בתריה: כי מצאי מצא חיים.	רבי אחא ברבי חנינא:											
לעולם יכנס אדם שני פתחים בבית הכנסת.	רב הסדא:											
שני פתחים סלקא דעתך? - אלא, אימא: שיעור שני פתחים, ואחר כך יתפלל.												
(תהלים לב) על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא												
לעת מצא - זו אשה שנאמר: (משלי י"ח) מצא אשה מצא טוב.	רבי חנינא:											

<p> disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא: </p>		<p> statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה </p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
ברכות-מאימתי		מאן דאמר												
במערבא, כי נסיב אינש אתתא, אמרי ליה הכי: מצא או מוצא? מצא - דכתיב (משלי י"ח) מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מה', מוצא דכתיב: (קהלת ז') ומוצא אני מר ממות את האשה וגו'.		רבי נתן											◊	ה.
לעת מצא - זו תורה, שנאמר: (משלי ח') כי מצאי מצא חיים וגו'.		רבי יוחנן:											◊	ה.
לעת מצא - זו מיתה, שנאמר (תהלים ס"ח) למות תוצאות.		רבי יוחנן בר יצחק:											◊	ה.
תשע מאות ושלושה מיני מיתה נבראו בעולם, שנאמר: למות תוצאות - תוצאות בגימטריא הכי הוו. קשה שבכלן - אסכרא, ניחא שבכלן - נשיקה		תניא נמי הכי:											◊	ה.
אסכרא - דמאי כחזירא בגבבא דעמרא דלאחורי נשרא, ואיכא דאמרי: כפיטורי בפי ושט.														ה.
נשיקה דמאי כמשחל בניתא מחלבא.														ה.
לעת מצא - זו קבורה.		רבי יוחנן:											◊	ה.
מאי קרא - (איוב ג') השמחים אלי גיל ישישו כי ימצאו קבר.		רבי חנינא:												ה.
היינו דאמרי אינשי: ליבעי אינש רחמי אפילו עד זיבולא בתרייתא שלמא.		רבה בר רב שילא:												ה.
לעת מצא - זה בית הכסא.		מר זוטרא											◊	ה.
הא דמר זוטרא עדיפא מכלהו.		אמרי במערבא:											◊	ה.
לימא לן מר מהני מילי מעלייתא דאמרת משמיה דרב חסדא במילי דבי כנישתא		אמר ליה רבא לרפרם בר פפא:											◊	ה.
מאי דכתיב (תהלים פ"ז) אהב ה' שערי ציון מכל משכנות יעקב - אוהב ה' שערים המצויינים בהלכה יותר מבתי כנסיות ומבתי מדרשות.		אמר ליה [רפרם בר פפא], הכי אמר רב חסדא: והיינו דאמר רבי חייא בר אמי משמיה דעולא:											◊	ה.
מיום שחרב בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד.		ואמר אביי:												ה.
מריש הוה גריסנא בנו ביתא ומצלינא בבי כנישתא, כיון דשמענא להא דאמר רבי חייא בר אמי משמיה דעולא: מיום שחרב בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד - לא הוה מצלינא אלא היכא דגריסנא.														ה.
רבי אמי ורבי אסי אף על גב דהוו להו תליסר בי כנישתא בטבריא לא מצלו אלא ביני עמודי, היכא דהוו גרסי.														ה.
וגדול הנהנה מיגיעו יותר מירא שמים, דאילו גבי ירא שמים כתיב: (תהלים קל"ב) אשרי איש ירא את ה', ואילו גבי נהנה מיגיעו כתיב: (תהלים קכ"ח) יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך, אשריך בעולם הזה, וטוב לך לעולם הבא, ולגבי ירא שמים וטוב לך לא כתיב ביה.		אמר רבי חייא בר אמי משמיה דעולא:											◊	ה.
לעולם ידור אדם במקום רבו, שכל זמן ששמעי בן גרא קיים לא נשא שלמה את בת פרעה.		ואמר רבי חייא בר אמי משמיה דעולא:											◊	ה.
אל ידור		והתניא:											◊	ה.
לא קשיא: הא דכייף ליה, הא דלא כייף ליה.													◊	ה.
רבי הונא בר יהודה אמר רבי מנחם אמר רבי אמי:		רבי הונא בר יהודה אמר רבי מנחם אמר רבי אמי:											◊	ה.
רבי אבהו נפיק בין גברא לגברא.		[רבי אבהו]											◊	ה.
בין פסוקא לפסוקא מהו?		בעי רב פפא:											◊	ה.
תיקו.													◊	ה.
רב ששת מהדר אפיה וגריס, אמר: אגן בדין ואינהו בדידהו.		[רב ששת]											◊	ה.
לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום		רב הונא בר יהודה אמר רבי אמי:											◊	ה.
ואפילו: (במדבר ל"ב) עטרות ודיבן, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו.														ה.
רב ביבי בר אביי סבר לאשלומינהו לפרשייתא דכלא שתא במעלי יומא דכפורי.													◊	ה.

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

ברכות-מאימתי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	תנא ליה חייא בר רב מדפתי:											
סבר לאקדומינהו												
ובלבד שלא יקדים ושלא יאחר.	אמר ליה ההוא סבא, תנינא:											
אשלימו פרשיותייכו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום	כדאמר להו רבי יהושע בן לוי לבניה:											
והזהרו בורידין כרבי יהודה	[רבי יהושע בן לוי]											
עד שישחוט את הורידין	דתנן רבי יהודה:											
והזהרו בזמן ששכח תלמודו מחמת אונסו	[רבי יהושע בן לוי]											
לוחות ושברי לוחות מונחות בארון.	דאמרין:											
כשאתם חותכין בשר - אל תחתכו על גב היד.	אמר להו רבא לבניה:											
משום סכנה	איכא דאמרי:											
משום קלקול סעודה.	ואיכא דאמרי:											
ואל תשבו על מטת ארמית	[רבא]											
ואל תעברו אחורי בית הכנסת בשעה שהצבור מתפללין.												
ואל תשבו על מטת ארמית	[רבא]											
לא תגנו בלא קריאת שמע	איכא דאמרי:											
דלא תנסכו גיורתא	ואיכא דאמרי:											
ארמית ממש, ומשום מעשה דרב פפא.	ואיכא דאמרי:											
דרב פפא אזל לגבי ארמית, הוציאה לו מטה, אמרה לו: שב אמר לה: איני יושב עד שתגביהי את המטה הגביהה את המטה ומצאו שם תינוק מת.	[רב פפא]											
אסור לישב על מטת ארמית.	מאן אמרו חכמים:											
ואל תעברו אחורי בית הכנסת בשעה שהצבור מתפללין	[רבא]											
מסייע ליה לרבי יהושע בן לוי												
אסור לו לאדם שיעבור אחורי בית הכנסת בשעה שהצבור מתפללין.	דאמר רבי יהושע בן לוי:											
ולא אמרן אלא דליכא פתחא אחרינא, אבל איכא פתחא אחרינא - לית לן בה.	אביי:											
ולא אמרן אלא דליכא בי כנישתא אחרינא, אבל איכא בי כנישתא אחרינא - לית לן בה.	[אביי]											
ולא אמרן אלא דלא דרי טונא ולא רהיט, ולא מנח תפלין, אבל איכא חד מהנך - לית לן בה.	[אביי]											
בשלשה דברים אוהב אני את המדיים:	תניא, אמר רבי עקיבא:											
כשחותכין את הברש - אין חותכין אלא על גבי השולחן												
כשנושקין - אין נושקין אלא על גב היד												
וכשיועצין - אין יועצין אלא בשדה.												

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ challenge-קושיא ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

Talmud Navigator

ברכות-מאימתי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	רב אדא בר אהבה:											
מאי קראה - (בראשית ל"א) וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאנו.	רב אדא בר אהבה:											
בשלשה דברים אוהב אני את הפרסיום:	תניא, אמר רבן גמליאל:											
הן צנועין באכילתן												
וצנועין בבית הכסא												
וצנועין בדבר אחר.												
(ישעיהו י"ג) אני צויתי למקדשי.												
אלו הפרסיום המקודשין ומומנין לגיהנם.	תני רב יוסף:											
רבן גמליאל אומר וכל.												
הלכה כרבן גמליאל.	רב יהודה אמר שמואל:											
פעמים שאדם קורא קריאת שמע שתי פעמים בלילה, אחת קודם שיעלה עמוד השחר, ואחת לאחר שיעלה עמוד השחר, ויוצא בהן ידי חובתו, אחת של יום ואחת של לילה.	תניא, רבי שמעון בן יוחי:											
הא גופא קשיא אמרת פעמים שאדם קורא קריאת שמע שתי פעמים בלילה, אלמא - לאחר שיעלה עמוד השחר ליליא הוא, והדר תני: יוצא בהן ידי חובתו אחת של יום ואחת של לילה, אלמא - יממא הוא												
לא, לעולם ליליא הוא, והא דקרי ליה יום - דאיכא אינשי דקיימי בהדיא שעתא.												
הלכה כרבי שמעון בן יוחי.	רב אחא בר חנינא אמר רבי יהושע בן לוי:											
איכא דמתני להא דרב אחא בר חנינא אהא												
פעמים שאדם קורא קריאת שמע שתי פעמים ביום, אחת קודם הנץ החמה ואחת לאחר הנץ החמה, ויוצא בהן ידי חובתו, אחת של יום ואחת של לילה.	תניא, רבי שמעון בן יוחי אומר משום רבי יוחנן:											
הא גופא קשיא אמרת פעמים שאדם קורא קריאת שמע שתי פעמים ביום, אלמא - קודם הנץ החמה יממא הוא, והדר תני: יוצא בהן ידי חובתו אחת של יום ואחת של לילה, אלמא - ליליא הוא												
לא, לעולם יממא הוא, והאי דקרו ליה ליליא - דאיכא אינשי דגנו בהדיא שעתא.												
הלכה כרבי שמעון שאמר משום רבי עקיבא.	רבי אחא ברבי חנינא אמר רבי יהושע בן לוי:											
ובלבד שלא יאמר השכיבו.	רבי זירא:											
הא דרבי אחא ברבי חנינא אמר רבי יהושע בן לוי, לאו בפירוש איתמר אלא מכללא איתמר.	כי אתא רב יצחק בר יוסף אמר:											
דההוא זוגא דרבנן דאשתכור בהלולא דבריה דרבי יהושע בן לוי, אתו לקמיה דרבי יהושע בן לוי, אמר: כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק.	[רבי יהושע בן לוי]											